

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ACADEMIA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI SILVICE
„Gheorghe Ionescu Șișești”

**INSTITUTUL DE CERCETARE - DEZVOLTARE
PENTRU LEGUMICULTURĂ ȘI FLORICULTURĂ
VIDRA**

REZUMATE LUCRĂRI ȘTIINȚIFICE

**SESIUNEA ANUALĂ
DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE**

***„DE LA INSTITUT ... LA FERMIERI ȘI
PENTRU FERMIERI”***

22 septembrie 2024

LUCRĂRI PREZENTATE ÎN PLEN

Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Legumicultură Floricultură Vidra în slujba legumicultorilor

Autori: Gicuța Sbîrciog

Rezumat: Cercetarea științifică din legumicultură are ca obiectiv principal contribuția la punerea în valoare a patrimoniului legumicol (câmp și solarii) astfel încât România să-și asigure cea mai mare parte a consumului de legume din producția autohtonă. Ca urmare, Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Legumicultură și Floricultură și cele trei stațiuni de cercetare-dezvoltare pentru legumicultură au misiunea de a realiza cercetare aplicativă, în scopul punerii la dispoziția cultivatorilor a unor soiuri și hibrizi la plante legumicole și floricole, obținerea seminței de bază și a stabilirea tehnologiilor de cultivare care să le permită fermierilor obținerea de rezultate economice superioare, cu respectarea normelor de protecția mediului și sănătatea consumatorului. Cele patru unități de cercetare acoperă într-o măsură însemnată domeniile de cercetare necesare domeniului, dar în viitorul apropiat este necesară o mai strânsă colaborare atât între acestea cât și dezvoltarea de noi colaborări cu alte unități de cercetare din țară și străinătate. Totodată trebuie atrase în sistemul național de cercetare legumicolă alte câteva unități, mai ales în partea de vest a țării și în Dobrogea, care deși au un domeniu diferit de cercetare, pot înființa laboratoare specializate de legumicultură.

”Atenuarea efectelor schimbărilor climatice prin mulcire, irigare și fertilizare la solanaceae”

Autori: Delia Cristina Constantin, Ion Scurtu - ICDLF Vidra

Rezumat: Schimbările climatice din ultimii ani sunt din ce în ce mai puternice și cu mare impact asupra culturilor legumicole. Prin urmare, se impune o revizuire a unor verigi tehnologice, astfel încât să fie atenuat efectul secetei și al temperaturilor ridicate. În lucrare sunt prezentate efectele unor variante de mulcire, irigare și fertilizare asupra producției de ardei și pătlăgele vinete. Unele dintre variantele propuse, precum mulcirea cu folie dublă albă-neagră, udarea cu norme mai mari de udare prin picătură în timpul perioadelor cu temperaturi ridicate sau utilizarea tratamentelor foliare cu azotat de calciu, cu și fără biostimulatori, pot avea o influență pozitivă atât asupra creșterii producției, cât și a scăderii numărului de fructe bolnave de putregai apical.

”Fertilizarea și irigarea plantelor de ardei”

Autori: dr. ing. Victor LĂCĂTUȘ - ICDLF Vidra

Rezumat: Plantele de ardei sunt foarte sensibile la carența de magneziu și sensibile la lipsa de azot. De asemenea sunt sensibile la prezența ionilor de clor și sodiu din soluția solului. Clorul împiedică absorbția nitratului, iar sodiul pe cea a potasiului. Exigențele în privința pH-ului sunt moderate. Se recomandă valori cuprinse între 6,5 și 7,0. În general, imediat după plantare, consumul de elemente minerale este lent. După 15-20 de zile, acesta crește tinzând spre consumurile de N:P₂O₅:K₂O (1:0,1-0,15:1,3-1,5). Una din cele mai des întâlnite dereglări nutriționale este putregaiul apical datorat lipsei de calciu. Lipsa unor microelemente în timpul înfloririi și legării fructelor, precum fier, zinc și mangan, în cazul solurilor cu pH alcalin, sau a molibden în cazul unui pH acid, influențează cantitativ și calitativ producția. Programul de fertilizare se stabilește în funcție de starea de fertilitate a solului. Aplicarea unor fertilizanți foliari (SOLFERT 11·52·5+Me) are un efect benefic.

”Evaluarea soiurilor de tomate, ardei și vinete de la SCDL Buzău în sisteme de agricultură convențională și ecologică”

Autori: Elena Barcanu, Ovidia Agapie, Ion Gherase, Bianca Kivu, Georgiana Dobre, Constantin Vlad – SCDL Buzău

Rezumat: Agricultură ecologică a devenit un obiectiv important al Comisiei Europene, iar până în 2030, țările membre UE trebuie să găsească soluții pentru a atinge ținta de a folosi cel puțin 25% din terenurile agricole pentru culturi ecologice. Pe măsură ce suprafața dedicată agriculturii ecologice continuă să crească, cererea pentru soiuri adaptate acestui tip de mediu agricol devine din ce în ce mai mare.

La SCDL Buzău, am selectat unsprezece soiuri de tomate (Siriana, Ema de Buzău, Flaviola, Ovidia, Hera, Andrada, Măriuca, Darsirius, Chihlimbar, Kristinica, Florina), cinci soiuri de ardei (Regal, Cantemir, A50, Roial, Decebal) și cinci soiuri de vinete (Rebeca, Iarina, Romanița, H13Bz, H2Bz) care sunt de obicei potrivite pentru agricultura convențională. Aceste soiuri au fost testate și în condiții de agricultură ecologică pentru a investiga cum interacționează genotipurile în sisteme de creștere distincte și cum acest lucru poate influența potențialul de producție și calitate. Darsirius a arătat o plasticitate ecologică ridicată în ambele sisteme, ecologic și conventional, Regal a demonstrat producții uniforme și fructe cu valori nutriționale ridicate în ambele sisteme de cultivare și Rebeca a prezentat o toleranță ridicată la agenții patogeni dăunători și a menținut producții stabile în sistemele studiate.

”Soiuri de ardei și de tomate, create de SCDL Bacău, valorificate în fermele și grădinile legumicole”

Autori: Dan Ioan AVĂSILOAIEI- SCDL Bacău

Rezumat: Studiul valorificării resurselor genetice ale speciilor de tomate și ardei la SCDL Bacău subliniază inovațiile și strategiile de conservare destinate creșterii sustenabilității sectorului legumicol.

Dezvoltarea și optimizarea soiurilor de tomate, cu o distincție clară între cele destinate cultivării în spații protejate (cu port nedeterminat) și cele pentru cultura în câmp deschis (cu creștere determinată) prezintă o importanță deosebită în contextul complex al zilelor noastre. Soiurile de tomate cu port nedeterminat se caracterizează printr-o productivitate ridicată și o adaptabilitate superioară în condiții de sere și solarii, asigurând recolte constante pe durata sezonului. În paralel, soiurile cu creștere determinată sunt esențiale pentru cultura în câmp deschis, unde rezistența la condițiile variabile de mediu este primordială.

Ameliorarea ardeilor se concentrează pe îmbunătățirea caracteristicilor genetice la tipurile gras, lung și gogosar, în vederea optimizării calității fructului și a rezistenței la boli. Aceste demersuri inovatoare contribuie la creșterea durabilității și diversității culturilor legumicole din România.

”Management integrat pentru combaterea bolilor la cultura de ardei din câmp”

Autori: Gabriela ȘOVĂREL, Emilia CENUȘĂ, Marcel COSTACHE
- ICDF Vidra

Rezumat: Menținerea unei stări fitosanitare bune a culturilor de ardei din câmp este condiționată de aplicarea unui complex de măsuri și mijloace de prevenire și combatere a atacului agenților patogeni și a dăunătorilor prezenți în culturi.

Principali agenți patogeni care produc pagube la culturile de ardei în câmp sunt: pătarea pustulară a fructelor de ardei (*Pseudomonas tomato*), pătarea și bășicarea fructelor de ardei (*Xanthomonas vesicatoria*), pătarea brună sau alternarioza (*Alternaria tenuis*), putregaiul cenușiu (*Botrytis cinerea*), putregaiul rădăcinii, tulpinii și fructelor (*Phytophthora capsici*), verticilioza (*Verticillium dahliae*) și ofilirea sau fuzarioza (*Fusarium oxysporum* f. sp. *vasinfectum*).

În ansamblul măsurilor de combatere, mijloacele chimice au un rol deosebit de important. Reducerea numărului de tratamente în timpul perioadei de vegetație se poate realiza atât prin folosirea de pesticide cu spectru larg de acțiune sau amestecuri în vederea combaterii simultane a mai multor agenți de dăunare. În timpul perioadei de recoltare, la culturile destinate consumului în stare proaspătă, se vor utiliza numai produse cu remanență redusă, chiar dacă eficacitatea acestora este mai scăzută. Respectarea intervalului de pauză între aplicarea tratamentelor și recoltare este obligatorie.

”Controlul dăunătorilor la cultura de ardei din câmp”

Autori: Simona HOGEA - ICDF Vidra

Rezumat: În culturile de ardei se manifestă, în funcție de condițiile climatice, atacul unor dăunători cum ar fi *Tetranychus urticae* (păianjenul roșu comun), *Polyphagotarsonemus latus* (păianjenul lat), păduchii de frunză sau afidele, *Trialeurodes vaporariorum* (musculița albă de seră), tripsul, *Helicoverpa armigera* (omida fructelor), iar la nivelul solului pot fi prezente mai multe specii de nematozi. Pentru controlul acestora se impune un management integrat, care presupune (FAO a definit IPM ca fiind) „o analiză atentă a tuturor tehnicilor de combatere a dăunătorilor disponibile și integrarea ulterioară a măsurilor adecvate care descurajează dezvoltarea populațiilor de dăunători și mențin tratamentele cu pesticide sau alte intervenții la niveluri care sunt justificate economic, reducând sau minimizând riscurile pentru sănătatea umană și mediu”. Metodele de control sunt mecanice, fizice, biologice și chimice.

”Fertilizare de precizie a ardeiului în câmp”

***Autori:** Rodica Daniela SALMEN - SC HOLLAND FARMING
AGRO SRL*

Rezumat: SC Holland Farming Agro SRL recomandă pentru realizarea unui răsad de calitate folosirea turbei Novarbo și a îngrășământului Osmocote Start, fertilizarea de bază a terenului cu îngrășăminte Agromaster cu diferite formulări. În perioada de creștere a răsadului se recomandă următorii fertilizanți: Cropmax, Agroleaf, Tricomix și Razormin. După plantare, în primele 6 săptămâni, se recomandă aplicarea de îngrășăminte prin picurare: Razormin și Solinure. Fertilizarea foliară se poate realiza cu produsele Cropmax, Agroleaf, Microcat Bor, RayEngorde. În perioada de dezvoltare-fructificare se recomandă Agrosolution Ph low, Cropmax, Solinure, Raycat Engorde și microcat Bor.